

men, unde vi Theatret kun et Overskud af 20,000 Rbd., saa maae vi bevilge 58,000 Rbd.; thi Rigsdagen maa jo ved sin Bevilling gaae ud fra en Calcule, som den antager at være saa rigtig som muligt, og i denne Calcule maa den optage Overskudet. Her kommer et Forhold frem, under hvilket Personalets Anstrængelse, som man vil fremkalde, endog vil kunne komme Personalet til Stade. Personalet har i den foregaaende Periode anstrængt sig efter yderste Gyne; Resultatet har været heldigt, man har hvert Aar havt et Overskud af 20,000 Rbd. Nu tager Rigsdagen dette til Indtægt og siger: Det viser sig jo, at vi slet ikke behøve at være saa generøse, Theatret kan meget godt bestaae og have det Overskud af 12,000 Rbd., som ansees for nødvendigt. Mere ville vi ikke bevilge; vil Personalet have Mere, saa maa det faae det ved overordentlige Anstrængelser. Men den samme Anstrængelse, som i de foregaaende Aar har tilveiebragt det højeste Overskud, kan ikke længere, efterat der er truffet 8,000 Rbd. fra det Tilskud, som Theatret fik, saaledes potenseres, at det højeste Overskud kan tilveiebringes, og det kommer altsaa her igjen, at det hverken er Personalet eller Directeuren, der virkelig ved Anstrængelse hæver Overskudet fra 12,000 til 20,000 Rbd., men det er først Directeuren og Ministeren, der ved den aarlige Finantsplan, og dernæst Rigsdagen, der ved at gjøre den Calcule, som den lægger til Grund for Tilskudets Bevilling, gaaer ud fra, at Personalet skal have enten 20,000 Rbd. eller 12,000 Rbd., og derfor troer jeg, at det hele Forslag og den hele Virkning, man til Bedste for Theatrets Defonomi venter sig deraf, berøer paa en Illusion. Den hele Besparelse i Detailbestyrelsen, som man paa denne Maade har tilsigtet at opnaae, maa, efter min Mening, søges paa en ganske anden Maade; den er at søge i Defonomi-Inspecteurens vigtige Stilling, i et rigtigt Valg af denne Personlighed og i en rigtig Ordning ved Regulativerne af denne Functionairs hele Virksomhed og af den hele Maade, hvorpaa Anskaffelserne og Anvæisningerne skee for Theatret. Naar man ved Regulativer rigtigt fastsætter, hvorledes alle Anskaffelser til Garderoben, Belys-

ning o. s. v. skulle skee, og hvorledes disse Regninger skulle prøves af Defonomi-Inspecteuren, saa vil man derved, naar Inspecteuren gjør sin Pligt, komme til en virkelig Defonomie, og denne Defonomie kan controlleres, naar Ministeren paa den Maade, som er mulig, uden at gaae ind i altfor stor Detail, soutenerer Defonomi-Inspecteuren ligeover for Personalet og Directeuren; men ved en Overskudsberægning vil man, efter hvad jeg har søgt at udvikle, slet ikke komme til dette Resultat. Man vil derimod forelægge Rigsdagen, hver Gang Bevillingen til Theatret gjentages, et Spørgsmaal, der er af en temmelig delicat Natur, om den nemlig virkelig vil unde Theaterpersonalet 20,000 Rbd. eller den kun vil unde det 12,000 Rbd., og ved Siden deraf henvise det til en Anstrængelse, der dog ikke kan give noget Resultat, efterat man har sat Tilskuddet saa knapt, at højere Overskud ikke vel, i det Ringeste ikke uden Stade for Theatret paa andre Sider, kan opnaaes, og dernæst paalægger man maaskee Ministeren og Theaterdirecteuren at gjøre et Budget, som ikke er sandt i deres egen Mening, for at hjælpe paa Theaterpersonalet; Directeuren udsætter man i det Ringeste for den allerstørste Fristelse til, ikke i egen Interesse, men i Personalets Interesse, af Omhu for dette og af Lyst til Fred og et godt Forhold, at gjøre et fingeret Budget, der synes at antyde et mindre Overskud, men som i hans egen Mening nok giver Udset til et større Overskud. Det hele faldte Forhold fremkommer deraf, at man har villet anvende denne Overskudsberægning paa et Forhold, hvor den ikke passer. En Overskudsberægning er meget rigtig, hvor der er Tale om en Entreprise, hvor man, efter at have dækket de Udgifter, som man selv føler nødvendige, for at kunne fortsætte Virksomheden, tager en Bestemmelse om at fordele, hvad man med Tryghed og paa egen Risiko kan troe at undrage fra Driftsomkostningerne. Der ere Vedkommende ikke blot interesserede i Overskuddet, men de ere ogsaa interesserede i, at det Nødvendige bliver henlagt til Driftsomkostningerne, men Theaterpersonalet er ikke paa denne Maade directe interesseret, og de kunne ikke